

рајући начин размјештених у простору, па је у том погледу подложно техничким, али и правним стандардима, те обавези плаћања посебних накнада утврђених прописима на нивоу Федерације Босне и Херцеговине и Босне и Херцеговине. Очигледно да се у овом уставносудском предмету ради о дјелатности чије обављање изискује размјештање огромног броја уређаја и инсталација у простору, при чему су сви уvezani u јединствен систем. Такав систем надилази општинске, кантоналне и ентитетске границе и изискује правну регулацију са највишег нивоа, у овом случају федералног. Да би тај систем био у стању континуирано остваривати своју функцију у складу са строгим захтјевима прописаним домаћим и међународним правним и техничким стандардима, он мора бити изван партикуларне правне регулације на нивоу јединице локалне самоуправе, изузев оних прописа који се непосредно односе на прибављање дозвола за грађење електроенергетских објеката, односно постављање надземних и подземних инсталација на локалном земљишту.

Уставни суд Federacije подсећа на Пресуду овог суда број: У-13/20 од 13.10.2021. године, у којој је врло детаљно и исрпно образложена неоправданост прописивања комуналних такси за коришћење уређаја којима се врши пренос електричне енергије, у конкретном случају трафо станица.

Такође, указујемо и на ставове из Пресуде овог суда број: У-17/20 од 13.10.2021. године и бројних других, где је овај суд прецизирао становиште у погледу све учесталијег прописивања општинских накнада и такси на коришћење уређаја, опреме и инсталација које служе за снабдијевање енергијом, те пружање телекомуникационих услуга као што су ПТТ услуге, фиксна и мобилна телефонија, приступ интернету, кабловска телевизија и томе слично. Такође, примјера ради указујемо и на Пресуду овог суда број: У-11/22 од 15.9.2022. године, где је овај суд образложио становиште поводом повреде права на једнакост пред законом.

Уставни суд Federacije сматра да је доносилац оспореног акта учинио и надлежан да донесе пропис којим се уређује режим наплаћивања накнада и такси на подручју Града Цазин у складу са законом. Међутим, то им не даје за право да поступају на начин да прописују таксе и друге врсте накнада без икаквих ограничења, поготово у ситуацијама када су посебним законима и прописима, утврђене новчане накнаде, као што је то случај код привредних субјеката који се баве снабдијевањем и преносом електричне енергије. Томе у прилог служи и одредба члана 37. тачка а) алинеје 1. и 2. Закона о принципима локалне самоуправе у Federaciji Босне и Херцеговине којом је прописано да јединицама локалне самоуправе припадају властити приходи и то порези за које јединице локалне самоуправе самостално одређују стопу у складу са законом и локалне таксе и накнаде чије износе утврђује вијеће у складу са законом. Дакле, прописивање врсте и висине такси од стране јединица локалне самоуправе, мора бити у складу са законом који је донесен на државном или федералном нивоу, на начин да се утврде параметри за утврђивање износа такси и овласте јединице локалне самоуправе да на основу истих утврђују висину таксе. У сваком случају то не може бити порез, такса или накнада за коришћење средстава за рад и то посебно оних средстава за рад помоћу којих се обезбеђују елементарни услови за живот.

Висина накнаде у оспореним одредбама Одлуке је прописана без видљивог објективног почетног критерија. Увођење нове накнаде која у бити има карактер пореза на средства за рад је питање фискалне политике, а у овом случају и електроенергетске политике за које је искључиво надлежна Federacija Босне и Херцеговине.

Управо слиједом напријед изложеног, у овом сегменту, јединице локалне самоуправе морале би да поведу рачуна о својим законским ограничењима и да успоставе систем наплате накнада и такси који неће бити произволjan, нити ће се претворити у "парафискални" намет. Јединице локалне самоуправе морају водити рачуна о једнакости пред законом свих субјеката који на њиховом подручју обављају привредну дјелатност, а имајући у виду своје надлежности.

Из свега наведеног, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Ову пресуду Уставни суд Federacije донио је у саставу: Александра Мартиновић, предсједница Суда, Весна Будимир, Мијана Чучковић, Мирко Милићевић, проф. др Един Муминовић, Бранимир Орашанин, др сц. Ката Сењак, Ајша Софић и мр сц. Алen Талетовић, судије Суда.

Предсједница

Број У-35/23

18. јануара 2024. године

Сарајево

Уставног суда Federacije

Босне и Херцеговине

Александра Мартиновић, с. р.

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o zahtjevu Premijera Federacije Bosne i Hercegovine za ocjenu ustavnosti člana 3. stav 1. tačka 12. i člana 21. Tarifa br. 13. Odluke o komunalnim takšama i tarifi komunalnih taksi (prečišćeni tekst), na osnovu člana IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici bez javne rasprave održanoj dana 18.1.2024. godine, donio je

PRESUDU

Utvrđuje se da odredbe člana 3. stav 1. tačka 12. i člana 21. Tarifa br. 13. Odluke o komunalnim takšama i tarifi komunalnih taksi (prečišćeni tekst) ("Službene novine Općine Cazin", broj 1/15 i "Službene novine Grada Cazin", br. 10/20 i 9/22), nisu u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Presudu objavit u "Službenim novinama Federacije BiH" i "Službenim novinama Grada Cazin".

Obrazloženje

1. Podnositac zahtjeva i predmet zahtjeva

Premijer Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: podnositac zahtjeva) koristeći ovlaštenja iz člana IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, podneskom broj: 01-02-161-10/23 od 14.8.2023. godine podnio je Ustavnom суду Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ustavni sud Federacije) zahtjev za utvrđivanje ustavnosti odredaba člana 3. stav 1. tačka 12. i člana 21. Tarifa br. 13. Odluke o komunalnim takšama i tarifi komunalnih taksi (prečišćeni tekst) (u daljem tekstu: osporene odredbe Odluke), коју је донијело Općinsko вijeće Općine Cazin, сада Gradsко вijeće Grada Cazin (u daljem tekstu: donosilac osporene Odluke).

2. Stranke u postupku

Na osnovu člana 39. stav 1. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH" br.: 6/95 i 37/03), stranke u ovom ustavnosudskom postupku su: podnositac zahtjeva i donosilac osporene Odluke.

3. Bitni navodi zahtjeva

Podnositac zahtjeva navodi da su Odlukom o komunalnim takšama i tarifi komunalnih taksi (prečišćeni tekst) (u daljem tekstu: Odluka) propisane komunalne takse, njihova visina i način plaćanja na području Općine Cazin, sada Grada Cazina. Smatra da osporene odredbe Odluke којима се utvrđuje obaveza plaćanja komunalne takse за коришћење uređaja помоћу којих се vrši prijenos električne energije nisu u skladu sa odredbom člana

II.A.2.(1) c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine koje propisuju da sva lica na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine uživaju pravo na jednakost pred zakonom.

Naime, prema njegovom mišljenju, primjena osporenih odredbi Odluke u jedinici lokalne samouprave dovodi do različitog postupanja prema privrednim subjektima, odnosno izdvaja pojedine privredne subjekte i za njih utvrđuje visinu komunalne takse. Osporenim odredbama Odluke izdvaja se isključivo vlasnik uredaja kojima se vrši prijenos električne energije, čime se ista dovode u nepovoljniji položaj u odnosu na ostala pravna lica koja vrše određene djelatnosti, na koji način je prema njegovom mišljenju povrijeđeno pravo na jednakost pred zakonom kao jedan od osnovnih principa Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Odlukom se različito reguliše pitanje komunalne takse u odnosu na djelatnost koju obavlja pravno lice, odnosno izdvaja se vlasnik uredaja za prijenos električne energije, što je suštinski diskriminaciono postupanje prema određenoj grupi privrednih subjekata, u konkretnom slučaju onih subjekata koji se bave djelatnošću prijenosa električne energije i djelatnošću distribucije električne energije. Također smatra da osporenim odredbama Odluke uopšte nisu propisani kriteriji za utvrđivanje iznosa u pojedinoj tarifi, nego je Odlukom potpuno proizvoljno i bez ikakvih obrazloženja donosilac osporene Odluke odredio različite tarife za različite djelatnosti.

Mišljenja je da bi svi subjekti koji obavljaju neku privrednu djelatnost u jednoj zoni, trebalo da plaćaju istu naknadu prema objektivno određenim kriterijima, te da je nužno radi zaštite jednakosti svih privrednih subjekata brisati vrstu djelatnosti koju pravno ili fizičko lice obavlja kao kriterij na osnovu koga se određuje visina komunalne takse. Posljedica provođenja Odluke je diskriminaciono postupanje prema privrednim subjektima koji se bave djelatnošću prijenosa električne energije i djelatnošću distribucije električne energije, a koje djelatnosti obavljaju privredni subjekti u državnom vlasništvu i koje djelatnosti su od strateškog državnog interesa. Ovi privredni subjekti izgradnjom objekata za prijenos, distribuciju i snabdijevanje električnom energijom doprinose razvoju i unaprjeđenju komunalnih usluga na području općine, te su u obavezi da stalno poboljšavaju svoje usluge i šire distributivnu mrežu, a onda zbog te iste obaveze moraju i da plaćaju veću komunalnu taksu. Poredjenja radi, daje primjere da ni općine Jajce i Sanski Most kao ni općine na teritoriji entiteta Republika Srpska, tj. na području Operativnog područja Banja Luka koji pokriva teritorij oba entiteta, ne naplaćuju ovu vrstu komunalne takse, jer za to ne postoji osnov u entitetskim zakonima.

Propisivanje plaćanja ovakve naknade za određene privredne subjekte, a posebno propisivanje visine naknade po utvrđenoj jačini napona je nespojivo sa društveno korisnom djelatnošću kakav je prijenos, opskrba i distribucija električne energije, koja je nemoguća bez stabilne elektroprivrednosne mreže.

Podnositelj zahtjeva problematizira pitanje proizvoljnog propisivanja visine naknade prema kriteriju djelatnosti i pri tome se poziva na brojne presude Ustavnog suda Federacije.

4. Bitni navodi odgovora na zahtjev

Ustavni sud Federacije je dana 28.8.2023. godine, aktom broj: U-35/23, u skladu sa članom 16. Zakona o postupku pred Ustavnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, pozvao i donosioca osporene Odluke da, kao druga strana u postupku, dostavi odgovor na zahtjev za ocjenu ustavnosti.

U odgovoru je navedeno da je neosnovan navod donosioca zahtjeva o nepostojanju zakonskog osnova za utvrđivanje predmetne takse, jer su Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine i Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine osnov za donošenje propisa iz oblasti komunalnih taksi, pri čemu se poziva i na

Presudu Ustavnog suda Federacije broj: U-12/08 od 14.10.2008. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 71/08), te ističe da u prilog tome služi i odredba člana 9. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi. Pored toga, mišljenja je da je neosnovan navod podnosioca zahtjeva da je kriterij za utvrđivanje navedene takse djelatnost. Iz osporene Odluke se vidi da je kriterij jačina uredaja kojim se vrši prijenos električne energije.

Na osnovu svega navedenog, predlaže da Ustavni sud Federacije odbije zahtjev za ocjenu ustavnosti kao neosnovan.

5. Relevantno pravo

A. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine

Član II. A 2. (1) c)

Federacija će osigurati primjenu najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda utvrđenih u dokumentima navedenim u Aneksu ovog ustava. Posebno:

- (1) Sva lica na teritoriji Federacije uživaju prava na:
- c) jednakost pred zakonom;

Član IV.C.3.10.(2) d)

- (2) Ustavni sud:

- d) na zahtjev premijera, ili kantona, utvrđuje da li neki predloženi ili usvojeni propis koje je donijelo neko tijelo kantonalne, gradske ili općinske vlasti u skladu sa ovim ustavom.

Član VI.A.(7)

- (7) Grad ostvaruje prihode oporezivanjem, zaduživanjem i na drugi način, u skladu sa zakonom.

B. Zakon o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 22/06, 43/08, 22/09, 35/14, 94/15 i 17/22)

Član 13. stav 1. tačka c)

Učešće jedinica lokalne samouprave u ostalim javnim prihodima

Pored udjela u raspodjeli prihoda iz člana 6. ovog Zakona, jedinicama lokalne samouprave pripadaju i drugi javni prihodi kako slijedi:

- c) naknade i takse u skladu sa propisima jedinica lokalne samouprave;

C. Zakon o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 49/06 i 51/09)

Član 8. stav 3. alineja 20.

U vlastite nadležnosti jedinice lokalne samouprave posebno spadaju:

- donošenje propisa o porezima, naknadama, doprinosima i taksama iz nadležnosti jedinice lokalne samouprave;

Član 13. stav 1. i stav 2. alineja 4.

Organ odlučivanja jedinice lokalne samouprave je općinsko vijeće u općini, a gradsko vijeće u gradu (u daljem tekstu: vijeće).

Vijeće u okviru svojih nadležnosti:

- donosi propise o porezima, taksama, naknadama i doprinosima jedinice lokalne samouprave u skladu sa zakonom;

Član 36.

U zakonom propisanim okvirima, jedinice lokalne samouprave donose propise o naknadama i taksama, kao i provedbene propise o oporezivanju.

Član 37. tačka a) alineje 1. i 2.

Jedinicama lokalne samouprave pripadaju prihodi:

- a) vlastiti prihodi:

- porezi za koje jedinice lokalne samouprave samostalno određuju stopu u skladu sa zakonom,

- lokalne takse i naknade čije iznose utvrđuje vijeće u skladu sa zakonom.

D. Odluka o komunalnim taksama i tarifi komunalnih taksi (prečišćeni tekst) ("Službene novine Općine Cazin", broj 1/15 i "Službene novine Grada Cazin", br. 10/20 i 9/22)

Član 1.

Ovom Odlukom propisuju se komunalne takse, njihova visina i način plaćanja na području Općine Cazin (u daljem tekstu:

Općina)

Član 2.

Komunalne takse plaćaju se za korištenje predmeta, prostora i pružanje usluga za čije korištenje je propisano plaćanje komunalne takse.

Član 3. stav 1. tačka 12. – osporena odredba

Komunalne takse (u daljem tekstu: takse) plaćaju se za:

12. Korištenje uređaja kojima se vrši prijenos električne energije

Član 4. tačka 12.

12. Pod korištenjem uređaja kojima se vrši prijenos električne energije u smislu ove Odluke podrazumijevaju se sljedeći uredaji i opreme: trafo stanice 110/20/35 kV, trafostanice 110/20/20 kV, trafo stanice 10(20)0,4 kV i stubne trafo stanice.

Član 5.

Obaveznik takse je pravno i fizičko lice koje koristi predmet, prostor ili pruža uslugu za čije korištenje je propisano plaćanje takse. Ako za istu taksu postoje dva ili više obaveznika njihova obaveza je solidarna.

Član 20. stav 1.

U postupku utvrđivanja visine takse na području Općine Cazin kao opći kriteriji uzimaju se:

1. površina prostora po m² koja se koristi
2. zone utvrđene ovom Odlukom u kojima se koriste predmeti, prostori ili pružaju usluge
3. dužina optičkog kabla
4. broj stupova.

Član 21.

TARIFA br. 13. – osporena odredba

(korištenje uređaja kojima se vrši prijenos električne energije)

a)	trafo stanice 110/20/35 kV	25.000,00 KM/godišnje
b)	trafo stanice 110/20/10 kV	20.000,00 KM/godišnje
c)	trafo stanice 10(20)0,4 kV	1.000,00 KM/godišnje
d)	stubne trafostanice	500,00 KM/godišnje

Obračun komunalne takse se vrši za svaki uređaj (opremu) električne energije na svakoj pojedinačnoj lokaciji na kojoj je instaliran uređaj (oprema) za prijenos električne energije na području Općine Cazin.

6. Sudska praksa Ustavnog suda Federacije

Presuda Ustavnog suda Federacije br.: U-17/20 od 13.10.2021. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 92/21), Presuda Ustavnog suda Federacije broj: U-13/20 od 13.10.2021. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 97/21), Presuda Ustavnog suda Federacije broj: U-11/22 od 15.9.2022. godine ("Službene novine Federacije BiH", broj 80/22) i dr.

7. Činjenično stanje i stav Ustavnog suda Federacije

Ustavni sud Federacije je utvrdio da u konkretnom predmetu nema činjeničnih pitanja koje bi bilo potrebno neposredno razjasniti na javnoj raspravi, pa je u skladu sa članom 13. stav 1. Poslovnika Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 40/10, 18/16 i 26/23) održao sjednicu Suda bez javne rasprave na kojoj je razmotrio osporene odredbe Odluke, činjenice koje proizilaze iz zahtjeva,

odgovora na zahtjev, te cijelokupnu dokumentaciju u spisu predmeta. Na toj osnovi, a uzimajući u obzir relevantne odredbe Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, zakona Federacije Bosne i Hercegovine i praksi ovog suda, utvrđeno je kako slijedi u nastavku.

Podnositac zahtjeva je u skladu sa članom IV.C.3.10.(2) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, lice ovlašteno za podnošenje ovog zahtjeva za ocjenu ustavnosti.

Iz sadržine Odluke proizilazi da je obaveza plaćanja komunalne takse propisana osporenim odredbama Odluke usmjerena na pravna lica koja vrše tačno određenu djelatnost, a to je distribucija i snabdijevanje električnom energijom. Takva pravna lica obavljaju djelatnost od javnog interesa, čije vršenje iziskuje korištenje složene tehničke infrastrukturne opreme, uredaja i instalacija na odgovarajući način razmještenih u prostoru, pa je u tom pogledu podložno tehničkim, ali i pravnim standardima, te obavezi plaćanja posebnih naknada utvrđenih propisima na nivou Federacije Bosne i Hercegovine i Bosne i Hercegovine. Očigledno da se u ovom ustavosudskom predmetu radi o djelatnosti čije obavljanje iziskuje razmještanje ogromnog broja uređaja i instalacija u prostoru, pri čemu su svi uvezani u jedinstven sistem. Takav sistem nadilazi općinske, kantonalne i entitetske granice i iziskuje pravnu regulaciju sa najvišeg nivoa, u ovom slučaju federalnog. Da bi taj sistem bio u stanju kontinuirano ostvarivati svoju funkciju u skladu sa strogim zahtjevima propisanim domaćim i međunarodnim pravnim i tehničkim standardima, on mora biti izvan partikularne pravne regulacije na nivou jedinica lokalne samouprave, izuzev onih propisa koji se neposredno odnose na pribavljanje dozvola za građenje elektroenergetskih objekata, odnosno postavljanje nadzemnih i podzemnih instalacija na lokalnom zemljistvu.

Ustavni sud Federacije podsjeća na Presudu ovog suda broj: U-13/20 od 13.10.2021. godine, u kojoj je vrlo detaljno i iscrpljivo obrazložena neopravданost propisivanja komunalnih taksi za korištenje uređaja kojima se vrši prijenos električne energije, u konkretnom slučaju trafo stanica.

Također, ukazujemo i na stavove iz Presude ovog suda broj: U-17/20 od 13.10.2021. godine i brojnih drugih, gdje je ovaj sud precizirao stanovište u pogledu sve učestalijeg propisivanja općinskih naknada i taksi na korištenje uređaja, opreme i instalacija koje služe za snabdijevanje energijom, te pružanje telekomunikacijskih usluga kao što su PTT usluge, fiksna i mobilna telefonija, pristup internetu, kablovska televizija i tome slično. Također, primjera radi ukazujemo i na Presudu ovog suda broj: U-11/22 od 15.9.2022. godine, gdje je ovaj sud obrazložio stanovište povodom povrede prava na jednakost pred zakonom.

Ustavni sud Federacije smatra da je donosilac osporenog akta uistinu i nadležan da doneše propis kojim se uređuje režim naplaćivanja naknada i taksi na području Grada Cazin u skladu sa zakonom. Međutim, to im ne daje za pravo da postupaju na način da propisuju takse i druge vrste naknada bez ikakvih ograničenja, pogotovo u situacijama kada su posebnim zakonima i propisima, utvrđene novčane naknade, kao što je to slučaj kod privrednih subjekata koji se bave snabdijevanjem i prijenosom električne energije. Tome u prilog služi i odredba člana 37. tačka a) alineje 1. i 2. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine kojom je propisano da jedinicama lokalne samouprave pripadaju vlastiti prihodi i to porezi za koje jedinice lokalne samouprave samostalno određuju stopu u skladu sa zakonom i lokalne takse i naknade čije iznose utvrđuje vijeće u skladu sa zakonom. Dakle, propisivanje vrste i visine taksi od strane jedinica lokalne samouprave, mora biti u skladu sa zakonom koji je donesen na državnom ili federalnom nivou, na način da se utvrde parametri za utvrđivanje iznosa taksi i ovlaste jedinice lokalne samouprave da na osnovu istih utvrđuju visinu takse. U svakom slučaju to ne može biti porez, taksa ili naknada za

korištenje sredstava za rad i to posebno onih sredstava za rad pomoću kojih se obezbjeđuju elementarni uslovi za život.

Visina naknade u osporenim odredbama Odluke je propisana bez vidljivog objektivnog početnog kriterija. Uvođenje nove naknade koja u biti ima karakter poreza na sredstva za rad je pitanje fiskalne politike, a u ovom slučaju i elektroenergetske politike za koje je isključivo nadležna Federacija Bosne i Hercegovine.

Upravo slijedom naprijed izloženog, u ovom segmentu, jedinice lokalne samouprave morale bi da povedu računa o svojim zakonskim ograničenjima i da uspostave sistem naplate naknada i taksi koji neće biti proizvoljan, niti će se pretvoriti u "parafiskalni" namet. Jedinice lokalne samouprave moraju voditi računa o jednakosti pred zakonom svih subjekata koji na njihovom području obavljaju privrednu djelatnost, a imajući u vidu svoje nadležnosti.

Iz svega navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Ovu presudu Ustavni sud Federacije donio je u sastavu: Aleksandra Martinović, predsjednica Suda, Vesna Budimir, Mirjana Čučković, Mirko Milićević, prof.dr. Edin Muminović, Branimir Orašanin, dr.sc. Kata Senjak, Ajša Softić i mr.sc. Alen Taletović, sudije Suda.

Broj U-35/23
18. januara 2024. godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda Federacije
Bosne i Hercegovine
Aleksandra Martinović, s. r.

REGULATORNA KOMISIJA ZA ENERGIJU U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE - FERK

255

Na temelju članka 37. stav (4) Zakona o energiji i regulaciji energetskih djelatnosti u Federaciji Bosne i Hercegovine (Službene novine Federacije BiH, broj 60/23), Regulatorna komisija za energiju u Federaciji Bosne i Hercegovine je na IV. redovitoj sjednici održanoj u Mostaru 13.2.2024. godine donijela

PRAVILNIK O IZVJEŠTAVANJU

DIO PRVI – OPĆE ODREDBE

Članak 1. (Predmet)

Pravilnikom o izvještavanju (u daljem tekstu: Pravilnik) propisuju se vrste izvješća, dokumentacija i obrasci, kao i rokovi i način na koji imatelji dozvola za obavljanje energetskih djelatnosti i Operator za obnovljive izvore energije i učinkovitu kogeneraciju (u daljem tekstu: OIEiUK) redovito izvještavaju Regulatornu komisiju za energiju u Federaciji Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: FERK).

Članak 2. (Cilj Pravilnika)

Cilj donošenja ovog Pravilnika je da imatelji FERK-ovih dozvola za obavljanje energetskih djelatnosti i Operator za OIEiEK tijekom valjanosti istih, FERK-u redovito dostavljaju propisana izvješća koja su FERK-u neophodna za obavljanje zakonom propisanih nadležnosti.

Članak 3. (Definicije)

Pojmovi koji se koriste u ovom Pravilniku imaju značenja utvrđena Zakonom o energiji i regulaciji energetskih djelatnosti u Federaciji Bosne i Hercegovine, Zakonom o električnoj energiji Federacije Bosne i Hercegovine (Službene novine Federacije BiH, broj 60/23), Zakonom o korištenju obnovljivih izvora energije i učinkovite kogeneracije ("Službene novine Federacije BiH", broj 70/13 i 5/14), Zakonom o korištenju obnovljivih izvora energije i

učinkovite kogeneracije ("Službene novine Federacije BiH" broj 82/23), Zakonom o naftnim derivatima u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 52/14), kao i podzakonskim aktima FERK-a, donesenim na temelju tih zakona.

DIO DRUGI – VRSTE IZVJEŠĆA

Članak 4.

(Sadržaj izvještavanja)

Pod izvješćima iz članka 2. ovog Pravilnika podrazumijevaju se:

- Dokumentacija imatelja dozvole,
- Tehnički, finansijski i drugi podaci na propisanim obrascima,
- Ostali dokumenti koji su propisani uvjetima izdanih dozvola.

Članak 5.

(Izvješća o važnim događajima)

- Pod izvješćima iz članka 2. ovog Pravilnika podrazumijevaju se i izvješća o važnim događajima koji utječu ili mogu utjecati na obavljanje djelatnosti imatelja dozvole koji se dostavljaju ukoliko u razdoblju valjanosti dozvole:
 - nastupe promjene u vezi s objektom koji se koristi za obavljanje djelatnosti,
 - nastupe statusne promjene imatelja dozvole i druge promjene podataka koje su od važnosti u pravnom prometu,
 - nastupe druge okolnosti koje se odnose na mogućnost ispunjenja uvjeta iz dozvole.
- Izvješće iz stavka (1) ovog članka sadrži opis događaja, narav, vrijeme i mjesto događanja, uzrok i posljedicu, finansijsku vrijednost, osobe koje su u njemu sudjelovale, izjavu i potpis odgovorne osobe da su podaci vjerodostojni i točni, te druge informacije, a isti se podnosi najkasnije u roku od 15 dana od dana nastanka događaja.

DIO TREĆI – ELEKTROENERGETSKE DJELATNOSTI

Članak 6.

(Dokumentacija imatelja dozvole za obavljanje elektroenergetskih djelatnosti)

- Elektroenergetski subjekti obvezni su dostavljati FERK-u komplet finansijskih izvješća sukladno zakonskim propisima koji reguliraju ovu oblast i Odluci o načinu i postupku vođenja razdvojenog računovodstva u roku od osam dana od dana podnošenja godišnjeg finansijskog izvješća nadležnom tijelu, te Izvješće o poslovanju u roku od osam dana od dana usvajanja od nadležnog tijela, ukoliko su isti obveznici izrade Izvješća o poslovanju.
- Obvezi iz stavka (1) ovog članka ne podliježu proizvođači električne energije izvan sustava javnih elektroprivrednih poduzeća.
- Imatelj dozvole za obavljanje djelatnosti distribucije električne energije uz dokumentaciju iz stavka (1) ovog članka u obvezi je dostavljati:
 - Registrar osnovnih sredstava za obavljanje regulirane djelatnosti (s naznačenim izmjenama u odnosu na prethodno dostavljeni dokument) - u roku od 30 dana od dana podnošenja godišnjeg finansijskog izvješća nadležnom tijelu.
 - Izvješće neovisnog revizora treba dostaviti u roku od osam dana od dana objave istog u dnevnim novinama, a Izvješće Ureda za reviziju institucija u FBiH u roku od osam dana od dana primitka istog u konačnoj verziji.
 - Prvo/prethodno sagledavanje elektroenergetske bilance za narednu godinu, najdalje do 15.7. tekuće godine.